

[Rimstad.]

agtigt bebudes en statslig propagandavirk-somhed for forslaget. Der skal sandelig ikke her være mulighed for at undslippe disse socialistiske goder, for storebror ser på og sørger for dit vel.

Vi tror, at regeringen forregner sig helt og aldeles med hensyn til de samfundsøkonomiske virkninger af dette forslag. Et simpelt regnestykke viser, at størrelsen af det beløb, der kan regnes sparet op pr. år efter forslaget, vil andrage omkring 150 mill. kr., altså et beløb af samme størrelsesorden som de 100 mill. kr., den højtærede handelsminister efter egnsudviklingsloven vil uddele til industri og håndværk. Over for den aktuelle mangel på investeringskapital er de 150 mill. kr. kun et beskedent beløb, men lidt har naturligvis også ret i et tilfælde som dette.

Der er dog det meget beklagelige ved disse penge, at de næppe opspares som ny kapital. De vil nemlig for en meget væsentlig del blive overført fra allerede opsparede midler. Det kan således blive nogle meget dyre tilskud, staten efter omstændighederne kommer til at betale for en ringe reel nyopsparing, og tilskuddene, som jo skal finansieres af staten, vil kræve øgede skatter, der gennem øgede lønudgifter vil virke øgende på inflationshastigheden. Vi er dermed tilbage til udgangspunktet. Det, der var tænkt som en inflationssikring for den enkelte, giver anledning til ny inflation i samfundet.

Dette bør dog ikke forbavse nogen. Vort parti har sagt det så tit, og forslaget her understreger det endnu en gang, at det er kun på skrømt, at man fra socialistisk side vil bekæmpe inflationen; gennem den opnås hurtigere end ved noget andet middel det fælles mål: en absolut indtægts- og formueudligning. Men socialisterne ved jo lige så godt som alle andre, at der kun findes én eneste måde at løse de aktuelle opsparings- og kapitalproblemer på, og den består i at bringe prisstigningerne til ophør og derefter tilskynde borgerne gennem skattelettelse til opsparing i tilstrækkeligt omfang. I en periode vil dette betyde, at livremmen må spændes ind både for staten og for borgerne, og det har vi jo erfaring for at man aldrig får de socialistiske partier med til, men det er en skam, for

det samfund, der underkaster sig en sådan foryngelseskur, vil blive sikrere at leve i for den enkelte; lønsomheden i produktionen vil blive større, og der vil senere blive mere at dele til fælles gavn. Der er eksempler nok herpå, men det må her være tilstrækkeligt at vise hen til efterkrigstidens Holland og Vesttyskland.

Vi vil stille os afventende til dette forslag, fordi vi er af den opfattelse, at det sikkert vil gennemgå en del ændringer, før det bliver til lov, hvis det da overhovedet gennemføres. Vi mener, det således er nødvendigt, at forslaget kun finder anvendelse på nyopsparing, det vil sige på beløb opsparet inden for sidste års indtægt, og vi mener også, at renterne af det opsparede bør være skattefri.

Finansministeren (Hans R. Knudsen):

Når jeg undtager de sidste to ærede ordførere, som efter min mening var meget negativt indstillede over for det hovedproblem, vi her behandler, er jeg i den situation at kunne takke de øvrige ærede ordførere for det, jeg synes har været det væsentlige i debatten i eftermiddag, nemlig enigheden om, at vi er i en situation, hvor ethvert forsøg, ethvert fornuftigt forsøg på at animere til øget opsparing i vort samfund må gøres.

Det ærede medlem hr. Foged talte om baggrunden for forslaget. Jeg synes, at baggrunden for forslaget er fremgået ikke alene af min fremsættelsestale, men også af de bemærkninger, der er fremsat i dag: det store investeringsbehov og ikke mindst vor valutasituation. Det er klart, og det fremgik også af de fire første ærede ordføreres taler, at man er indstillet på, at kapitalbehovet herhjemme er så stort og bliver så stort fremover, at en opsparing som den hidtidige, selv med, jeg vil godt sige den stærke stigning, vi har haft også i den private opsparing i det forløbne år, ikke vil være tilfredsstillende fremover. Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Holger Eriksen, der nævnte, at der i de sidste 5 år er sket en opsparingsstigning på et par milliarder. Jeg synes, det er en stor stigning, men den er ikke stor nok i forhold til de opgaver, vi står over for.

Det ærede medlem hr. Foged mente ikke, at det her fremsatte forslag løser proble-